

Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o pravici dajanja v najem in pravici posojanja ter o določenih pravicah, sorodnih avtorski pravici, na področju intelektualne lastnine (kodificirana različica)

COM(2006) 226 konč. — 2006/0073(COD)

(2006/C 324/02)

Svet je 6. junija 2006 sklenil, da v skladu s členom 95 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti Evropski ekonomsko-socialni odbor zaprosi za mnenje o zgoraj omenjenem dokumentu.

Strokovna skupina za enotni trg, proizvodnjo in potrošnjo, zadolžena za delo Odbora na tem področju, je mnenje sprejela 20. septembra 2006. Poročevalec je bil g. RETUREAU.

Zaradi obnove mandata Odbora je plenarna skupščina sklenila, da bo mnenje obravnavala na oktobrskem plenarnem zasedanju in v skladu s členom 20 poslovnika za splošnega poročevalca imenovala g. RETUREAUJA.

Evropski ekonomsko-socialni odbor je mnenje sprejel na 430. plenarnem zasedanju 26. oktobra 2006 s 95 glasovi za, 4 vzdržanimi glasovi in nobenim glasom proti.

1. Predlogi Komisije

1.1 Dokument Komisije je kodificirana različica. Kodificirana besedila razen določenih formalnih popravkov ne spreminjajo veljavne zakonodaje.

1.2 V okviru „Evrope državljanov“ je preprosta in jasna zakonodaja Skupnosti izjemno pomembna. Evropski parlament, Svet in Komisija so torej poudarili potrebo po kodifikaciji zakonodajnih aktov, ki so bili večkrat spremenjeni, in na podlagi medinstitucionalnega sporazuma sklenili, da se lahko uporabi pospešeni postopek. Kodificirani zakonodajni akti ne smejo vsebovati nobene bistvene spremembe.

2. Splošne ugotovitve

2.1 EESO ugotavlja, da so predlogi Komisije popolnoma v skladu s ciljem pospešenega postopka na področju kodifikacije.

2.2 Kljub temu se lahko vprašamo glede potrebe po stabilizaciji zakonodaje v zvezi z avtorskimi in sorodnimi pravicami; kodifikacija je namreč koristna le, če se pričakuje, da se zakonodaja na tem področju ne bo več bistveno spreminjala.

2.3 V primeru prava Skupnosti, ki se ves čas spreminja (pričakujejo se predvsem predlogi za „kazenske ukrepe“), in različnih oblik prenosov prava Skupnosti v nacionalne zakonodaje, pa ugotavljamo, da se ravnotežje med pravicami nosilcev

avtorskih pravic in predvsem sorodnih pravic ter pravicami prejemnikov del (javnost, znanstvena in univerzitetna skupnost itd., na primer „uporabniki kulturnih storitev“) ne upošteva, saj so pravice prejemnikov zaščitenih del v veliko državah članicah vedno bolj omejene. V številnih primerih je na primer pravica do zasebne kopije vprašljiva zaradi materialnega varstva ali varstva programske opreme (DRM — *digital rights management*), kar velja tudi za obratno inženirstvo za zagotavljanje interoperabilnosti programske opreme.

2.4 Ta neugoden razvoj za „potrošnike“ še povečujejo vedno večje kazenske sankcije v primeru nespoštovanja DRM zaradi izdelave zasebne ali rezervne kopije.

2.5 EESO zato meni, da so ukrepi za kodifikacijo na področju avtorskih in sorodnih pravic prezgodnji, saj bi bilo treba zakonodajo Skupnosti ponovno uravnotežiti in upoštevati zlasti lizbonsko strategijo. Poleg tega je veliko pomembnih vprašanj prepuščenih načelu subsidiarnosti, razlike med prenosi v nacionalne zakonodaje pa bi lahko omejevale prosti pretok kulturnih proizvodov in del in storitev na področju kulture.

2.6 Na sedanji stopnji bi lahko opredelili stanje veljavne zakonodaje v času konsolidacije s tehnično konsolidacijo Urada za publikacije. To tehniko bi lahko nato uporabili pri vsaki večji spremembi veljavne zakonodaje, da ne bi bilo videti, kot da bo ovirala nadaljnji razvoj (kakor daje slutiti kodifikacija).

3. Posebne ugotovitve

3.1 Odbor poleg tega želi, da se v zakonodajo Skupnosti vključita primerno priznanje in zaščita licenc, kot je GPL (splošna javna licenca) ali licenca „Creative Commons“ za področje knjig in umetniških del. Te licence nudijo uporabnikom precej svobode. GPL se na primer uporablja za veliko število programske opreme v informacijskih strežnikih (internetni usmerjevalniki, uprave, podjetja).

3.2 S temi manj omejujimi uporabniškimi licencami se izdelki lahko širijo ter postanejo last uporabnikov in naslov-

nikov. Tako v celoti izpolnjujejo cilje hitrega razširjanja znanj in tehnologij, kar bi moral biti ključni element lizbonske strategije.

3.3 Zato EESO prosi Evropsko komisijo, da ponovno obravnava kodifikacijo, za katero se zdi, da zaustavlja proces, in da predvidi pobude za priznanje prostih licenc in uravnoteženje pravic med imetniki in uporabniki v okviru informacijske družbe, da so dela na voljo večjemu številu uporabnikov in da se krepi konkurenčnost in inovativnost v Skupnosti.

V Bruslju, 26. oktobra 2006

Predsednik

Evropskega ekonomsko-socialnega odbora

Dimitris DIMITRIADIS

Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o trajanju varstva avtorske pravice in določenih sorodnih pravic (kodificirana različica)

COM(2006) 219 konč. — 2006/0071 (COD)

(2006/C 324/03)

Svet je 6. junija 2006 sklenil, da v skladu s členom 95 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti Evropski ekonomsko-socialni odbor zaprosi za mnenje o zgoraj omenjenem dokumentu.

Strokovna skupina za enotni trg, proizvodnjo in potrošnjo, zadolžena za pripravo dela Odbora na tem področju, je mnenje sprejela 20. septembra 2006. Poročevalec je bil g. RETOUREAU.

Zaradi obnove mandata Odbora je plenarna skupščina sklenila, da bo mnenje obravnavala na oktobrskem plenarnem zasedanju in v skladu s členom 20 poslovnika za splošnega poročevalca imenovala g. RETUREAUJA.

Evropski ekonomsko-socialni odbor je mnenje sprejel na 430. plenarnem zasedanju 26. oktobra 2006 s 104 glasovi za, 1 vzdržanim glasom in nobenim glasom proti.

1. Predlogi Komisije

1.1 Dokument Komisije je kodificirana različica. Kodificirana besedila razen določenih formalnih popravkov ne spreminjajo veljavne zakonodaje.

1.2 V okviru „Evrope državljanov“ je izjemno pomembno, da je zakonodaja Skupnosti preprosta in jasna, zato so Evropski parlament, Svet in Komisija poudarili potrebo po kodifikaciji zakonodajnih aktov, ki so bili večkrat spremenjeni, in na podlagi medinstitucionalnega sporazuma sklenili, da se lahko uporabi pospešeni postopek. Kodificirani zakonodajni akti ne smejo vsebovati nobene bistvene spremembe.

2. Splošne ugotovitve

2.1 EESO ugotavlja, da so predlogi Komisije popolnoma v skladu s ciljem pospešenega postopka na področju kodifikacije.

2.2 Kljub temu se lahko vprašamo o potrebi po stabilizaciji zakonodaje v zvezi z avtorskimi in sorodnimi pravicami; kodifikacija je namreč koristna le, če se pričakuje, da se zakonodaja na tem področju ne bo več bistveno razvijala.